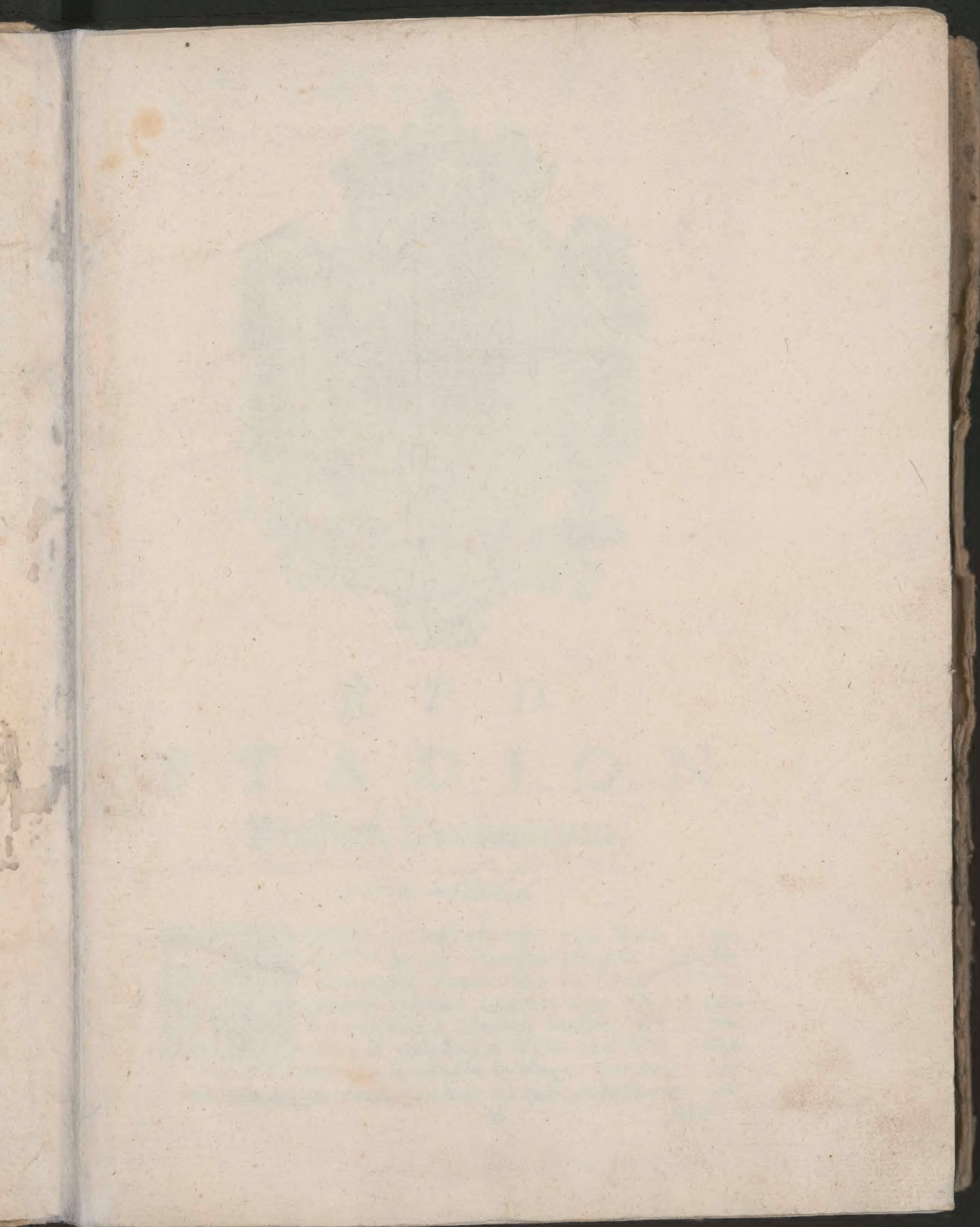
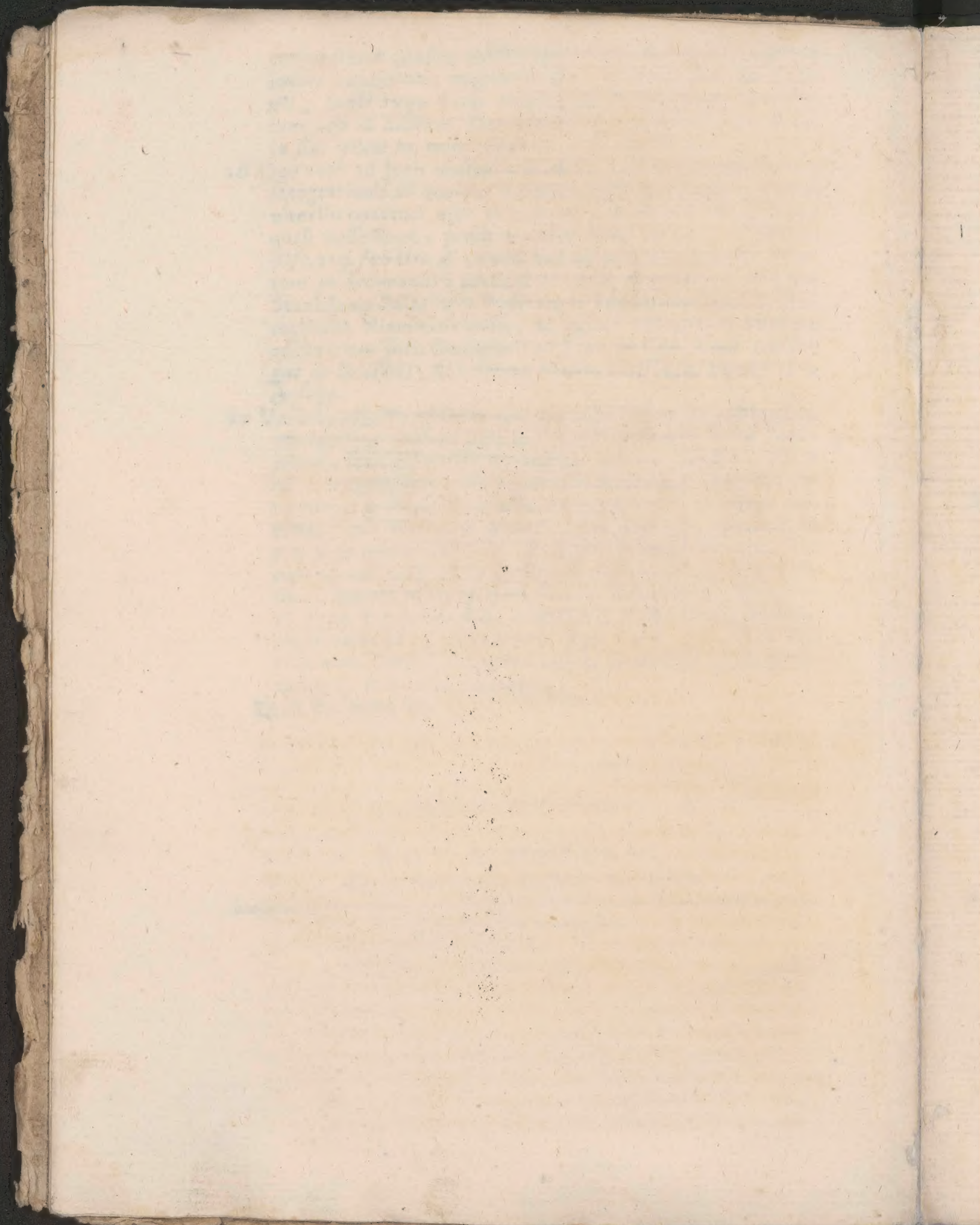

915302—
—915331 III
Mag. St. Dr.

915313

三

R. P. D.
VICECOMITE
Cracovien. Beneficii.

Lunc 23. Junii 1749.

BENEFICIUM, seu Cappellaniam in Parochiali Ecclesia Czernikoviensi nuncupatam *Promothoria Sanctissimi Rosarii*, & Michaeli Baranski ex legitima Patronorum præsentatione, prævia Ordinarii institutione, collatam assequi cupiens Casimirus Palaszeuski Parochus ejusdem Ecclesiæ Czernikoviensis, eo sub obtentu, quod a Michaeli

obtineretur aliud Beneficium Curatum in *Linski*, ratione ser-
viti cum obtenta Cappellania prorsus incompatible, illam ab
Apostolica Sede tanquam vacantem impetravit. Quapropter
directis Litteris Apostolicis Michaeli Avvedik Protonotario,
& executori designato, citra ullam hæsitationem fuit ab eo pro
executione pronunciatum, factumque inde est, ut Michael se
nulliter, ac iniuste à possessione deturbatum agnoscens Com-
missionem à supremo Tribunali Signaturæ Juriæ reportaverit
cum clausula = *Parito litteris Arbitrio Rote, circumscripta*
possessione, & opposito sequestro.

- 2 Cum autem ob non prosecutam appellationem, Decretum Apo-
stolici Executoris rei judicatæ vires assumpsisset, nova Michae-
li commissio necessaria extitit, adhuc ut adversus dictam rem
judicatam ei liberum esset reclamare, cujus temeris inherendo,
Dominis meis disceptandum proposui Dubium = *An constet de*
Causis restitutionis in integrum, seu potius de re judicata, itaut
Litteræ Apostolicæ sint exequendæ = & rescriptum accepi = *Con-*
sistere de Causis, & litteras non esse exequendas.
- 3 Cum enim Casimirus Palaszevski Litteras Apostolicas obtinuerit
sub expressione falsi, & reticentia veri; Quemadmodum,
si id Papæ innotuisset, vel Gratiā non concessisset, vel saltē
in eam difficilius inclinasset; Itā Decretum Executoris easdem
litteras subreptitias executioni demandans vires rei judicatæ
assumere non poterat, vel Michaeli in calasso restitutio in inte-
grum impertiri debet, ad *Text. in cap. 1. de Sentent. & re ju-*
dic., Rota coram Cerro decis. 97. num. 33., decis. 21. num. 1.
ad ornat. Card. de Luc., coram Crispo decis. 243. num. 1.;
& in Lucen. Parochialis super pertinentia patronali 5. Ju-
nii 1733. §. Quoniam coram Eminentissimo Domino Cardi-
nali Crescentio.
- 4 Subreptio autem, & obreptio, ex quibus Gratia obtenta à Casi-
miro erat infecta, patentissime demonstrabatur ex eo, quod
minus verē Casimirus Summo Pontifici exposuerit Cappella-
niam à Michaelē obtentam requirere personalem residentiam,
ac proinde incompatible esse cum Parochiali in *Linski*. Hoc
protecto assumptum à Casimiro tanquam petitæ Gratiæ funda-
mentum cum plenis, ac firmissimis probationibus evincendum
esset; Hac idcirco non completa probatione, literę ab eo repor-
tatę, utpotē non iustificatę, non poterant executioni committi;
Rota apud Marchesan. de Commiss. part. 1. fol. 435., coram Eme-
rix. Junior. decis. 34. num. 32., coram Molines decis. 845. nu-
mer. 1., & in Argentina Litterarum Apostolicarum 27. Fe-
bruarii 1741. §. Ratio, coram Eminentissimo Domino Cardi-
nali Milino.
- 5 Et sane ad hoc probandum nequaquam profuit in medium profer-
re legem foundationis, cum, ea inspecta, nullibi apparuerit, püs-
si num Fundatorem *Laurentium Komarer* expressē demandasse
Cappellano residentiam, & quidem præcisam, seu inseparabi-
lem

42
lem à titulo, quæ sola efficax in jure communi reputatur ad pariendam incompatibilitatem, juxta dispositionem *Sacri Concilii Tridentini sess. 24. cap. 12. de reformat., cap. quia nonnulli de Cleric. non residen., Rot. coram Falconer. decis. 6. num. 3. de benefic.*

6 Quin residendi onus omissum expressè in litera foundationis arguerent valerent alia onera Cappellano injuncta, quæ jure suo residentiam præcisam, ac personalem iudirectè importare videantur: Quoniam districtè perscrutantibus Dominis obligationes in fundatione Beneficiato commissas, nec ullam quidem invenire datum fuit aptam ad ostendendam in munifico Fundatore voluntatem arctandi Clericos ad residentiam personalem. Ac in primis onus impositum Cappellanis tum singulis Sabathis, tum qualibet Dominica prima mensis, tum etiam in sex celebrioribus B. M. V. solemnitatibus pro anima propria Sacrificium Missæ offerendi, non includit, sed manifeste excludit residentiam inducentem incompatibilitatem cum alio Beneficio, ea urgente per efficaci ratione, quod cum Testator minimè adstrinxerit Beneficiatum ad Sacrificium, sed eidem expressam dederit facultatem Sacra *per alium* explendi, vetitum ei non erat ex clara voluntate Disponentis alium subrogare, satisque Fundatoris Mentis consultum videbatur, etiamsi injuncta opera, ipso non residente, ab alio perficerentur, ad tramites famigeratæ theoricæ *Lapi alleg. 35., Rota decis. 86. num. 2. part. 2. recent., & in Cremonen. Beneficii 14. Januarii 1715. §. Nec magis coram bo. me. Cerro, & in Gerunden. Beneficii 3. Julii 1722. §. Propterea cor. bo. me. Crispoldo.*

7 Multoque minus residentiam præcisam concludere valebat obligatio in fundatione indicta Cappellano, celebrandi Missam, tam quolibet quartuali, quam recurrentibus festivitibus Nativitatis, Resurrectionis, & Ascensionis Dominicæ; Verùm etiam Dominica infra octavam Epiphaniæ, injuncto ulterius onere singulis Dominicis Sacra Mysteria in recitatione Rosarii Fidelibus explicandi: Quia ex litera expressa foundationis apparuit, posse Cappellanium indictis oneribus per se, vel per alium satisfacere; Quod sufficit, ad hoc ut ipse plenissimè ab onere præcisè, ac continuè residendi censi valeat exemptus, prout resolvit *Sac. Congregatio Concilii in una Romana Cappellani & 29. Augusti 1722., Rota coram Molines decis. 1229. num. 35., & in Romana Præposituræ 4. Aprilis 1729. §. Quandoque cor. Etno Card. Aldrovando.*

8 Onus denique coadiuvandi Parochum in administrando Sacramento Pœnitentiæ, tanquam restrictum ad nonnullas anni solemnitates: nec etiam visum fuit inservire posse prò inducenda residentia præcisâ, & productiva incompatibilitatis, cui sanè locus esse non poterat in præsentî casu: attento quod Testator sub una, eademque oratione complexus fuit recitationem Rosarii, & onus coadiuvandi Parochum; ideoque sicuti

in recitatione Rosarij dedit Cappellano facultatem alium suo vice substituendi, hæc sanè permissio extendi etiam debet ad onus excipiendi confessiones in eadem oratione designatum; ne alias unica orationis partes virtute copulæ = Et = simul coniunctæ diuersa interpretatione sumantur, & difformiter determinentur, contra regulam, de qua *Rota decis. 146. n. 7. part. 9.*, & *dec. 273. num. 6. part. 15. rec.*

- 9 Locum cæteroquin cuilibet amaritudini tollebat deficientia præcepti adstringentis Beneficiatum ad præstandum seruitium, ac per se ipsum ad implendum onus excipiendi confessiones, quo deficiente, sicuti non Prohibetur Cappellanus alium sua vice in audiendis Fidelium Confessionibus subrogare, ita dici non poterat, Beneficio inesse qualitatem residentialem præcisam, ac privativam tituli, prout monent *Garz. de Benef. part. 3. cap. 2. num. 167. vers. Tertia*, *Rota decis. 157. num. 4. part. 4. recent.*, coram Eminentissimo Card. Tanario *decis. 188. num. 6.*, & in Argentinens. 11. Martii 1729. §. Absque eo coram clar. mem. Card. Cincio.
- 10 Quod ex litera foundationis argui non potuit multo difficilius ostendere poterant trium Testium depositiones, asserentium, Cappellanos pro tempore Sanctissimi Rosarii continuò resedisse, adeo ut statim ac Parochiale aliquod Beneficium eis obtrigit, Cappellaniam illicò dimittere non abnuerint. Verùm habita per oculos huiusce Cappellaniæ fundatione anno 1686. peracta: Quemadmodum apparuit, relatum in ore Testium observantiam, cæteroquin negativam, centenariæ metam non attingere; Ità eam parvi habendam Domini censuerunt, tamquam destitutam præcipuis requisitis, quod nempe casus advenerit Collationis factæ habenti Beneficium residentiale, quodque is, attenta incompatibilitate, alterutrius dimissionem subire coactus fuerit. *Rot. decis. 70. num. 4.*, §. *part. 16. Recent.*, coram Merlin. *decis. 106. num. 9.*, coram Seraphin. *decis. 838. num. 7.*, cor. Mantica. *dec. 129. sub num. 3.*
- 11 Idque locum sibi vindicat, ad differentiam observantiæ centenariæ, ac immemorabilis, quæ etiam si constet ex actibus negativis, semper tamen magni existimatur, ob lapsum tanti temporis; undè præsumitur coactivos actus, omnesque casus possibiles tam diuturno intervallo contigisse. *Piton. de contr. pact. allegat. 35. n. 17.*, *Rota decis. 18. num. 4. ad ornat. Cardin. de Luc. de Jure patron.*, & in Mantuana Bonorum 14. Januarii 1708. §. Quandoquidem coram Eminentissimo Card. Aldrovando.
- 12 Porro ad inducendam coactivam observantiam attendi non meruit Sententia Ordinarii Cracoviensis, qui controversam Cappellaniam vacantem nuper declaravit, eò ipso ac Martinus Rompalski ex addictus Parochialem Ecclesiam obtinuit. Siquidem ei actis in illo iudicio gestis, constat Martinum nequaquam se opposuisse, quinimò Ordinarium decreto acquiescisse

49.

visse; & ulterius certum est, incompatibilitatem non præ-
buisse Episcopo causam, ut Cappellaniam vacantem declara-
ret, cum in decreto pluribus in genere allatis causis, nulla
de hac specifica mentio facta fuerit: Quinimmo constat, ob
diversam toto genere causam voluisse, ut controversa Cappella-
nia à Martino dimitteretur. Quandoquidem in eo decreto
habilitante eundem Martinum ad possessionem secundi Benefi-
cii, reservavit eidem facultatem retinendi ad sex menses hanc
Cappellaniam, nec voluit, ut vacatio oriri posset, nisi ela-
psis sex mensibus, quod profectò repugnat incompatibilitati,
cui tunc referendum esset, quotiès geminorum solummodò
mensium spatium post adeptam possessionem concessum ei fuisset
ad dimittendum. Certum quippè in iure est, Beneficium
per assecutionem incompatibilis nequaquam vacare post sex
menses, sed tantùm elapso duorum mensium termino, initium
sumendo à die, quo secundi Beneficii pacificam possessionem
Provisus apprehendit. *Lotter. de re benef. lib. 3. quæst. 23.
num. 19., Rota coram Seraphin. dec. 1254. n. 1., coram Amato,
Dunozet. dec. 811. num. 1., & in Asten. Canonatus 4. Junii
1745. coram Me.*

- 13 Longè laxiori præsidio suffultum apparuit alterum obiectum,
quod dùm Michael Baranski exposuit Ordinario in actu pe-
tendi institutionem, Cappellaniam, de qua agitur, vacasse
q̃b assecutionem Parochialis Martino Rompalski collatæ, fas-
sus in consequens fuerit, eam extitisse incompatibilem cum
aliis Beneficiis. Verum obiectum hoc aliquantùm perstringe-
ret in casu, quo Michael Baranski postulasset dictam Cappel-
laniam vacantem ex causa incompatibilitatis ob alterius Bene-
ficii possessionem ab Antecessore acquisitam, secùs autem in
præsenti themate, quo constat, Michaelem institutionem ef-
flagitasse ad Cappellaniam vacantem *post* assecutum à Martino
aliud Beneficium, & *post* recessum dicti Martini à memorata
Cappellania. Nec enim ex eo, quod asseruit Beneficii va-
cationem incepisse *post* adeptum alterum à Martino Benefi-
cium, trahenda est illatio ad admissam incompatibilitatem,
sed solum inferri potest, quod Beneficium vacaverit ob illius
dimissionem à Martino aliis de causis factam *post* assecutionem
alterius Beneficii, & in vim relati decreti, ita suadentibus
tàm circumstantiis vacationem illam concomitantibus, quàm
natura ipsa, ac indole confessionis semper in eo sensu inter-
pretationem admittentis, ut minus contenti præiudicium pa-
riat. *Rota decis. 354. num. 24. part. 16. recent, & coram
Molines decis. 906. num. 19., coram Falconerio decis. 30. n. 30.
tit. de usuris.*

- 14 Cirà insuper veritatem in literis Casimiri impetrantis narra-
tum fuit, tùm obligatio Cappellano Czernicovvienti ex lege
fundationis iniuncta, Missas aliquas per se ipsùm celebrandi;
Quodque geminæ Parochiales ab ipso impetrante obtentæ ope-

Vicariorum perpetuorum administrari possent. Profectò quod attinet ad onus celebrandi per se ipsum, inspecta lege Fundationis, id non solum non legitur Cappellano iniunctum, sed contrarium potius innotescit. Similique vitio laborat illud, quod expositum fuit, respiciens regimen Parochialium à Casimiro obtentorum per Cappellanos perpetuos; quia respectu unius nequaquam probatum est: respectu verò alterius, nempe Czernikovvienſis, absolutissimum in facto est, quod exerceri soleat per Vicarium mercenarium, & ad nutum amovibilem, ut omnes Parochi illius Districtus testantur. Cum itaque litteræ Parochi Casimiri etiam in hac parte nequaquam iustificatæ dignoscantur, quinimò narrata plura legantur, quæ, si absque ulla falsitatis imagine fuissent exposita, vel Summum Pontificem petitioni contrarium reddidissent, vel difficillimum in concessione; Durum summopere visum est, huiusmodi literas stabilem obtinere executionem, quæ veluti ab odioso Impetratore expiscatæ, rigidius exigunt examen, & in dubio pro reiectione illarum est iudicandum. *Hoslien. in cap. non in multis num. 10. vers. perinde de rescript. in 6., Rota in Urgellen. Beneficii, seu Canonatus 14. Februarii 1735. §. 3. coram Reverendissimo P. D. meo de Vais Decano, in Reatina Canonatus 19. Junii 1739. §. Jus enim coram bon. mem. Peralta, & in Romana Præpositura 20. Junii 1746. §. Impetratoris coram R. P. D. meo Clemente.*

15 Omnem tandem vim adimit literis Casimiri, easque inexecutable esse patefacit, etiamsi fundamentum gratiæ præcipuum consisteret in incompatibilitate, subdola reticentia Fundationis, iuxta quam constabat, vetitum esse Cappellano Sanctissimi Rosarii ullo pacto se ingerere in administratione Parochiæ Czernikovvienſis, quodque Cappellanus deberet esse semper distinctus à Parocho. Porro si hæc notabilis circumstantia non legitur Summo Pontifici enarrata in litteris Parochi Casimiri Cappellaniæ impetrantis, iam clara est illarum subreptio, ob quam nullum ius est ex illis Casimiro subortum, ad obtinendam Cappellaniam, *Rota coram Lancett. decis. 426. num. primo, & in Pampilonen. Epistolaniarum 20. Aprilis 1725. §. Quandoquidem coram Eminentissimo Cardin. Aldrovando, & in Melevitana Erectionis Collegiæ 24. Aprilis 1741. §. Siquidem coram clar. mem. Card. Calcagnino.*

16 Neque enim in controversiam revocari potest, quod si Summo Pontifici innotuisset Fundatoris dispositio, Parochos Czernikovvienſes specialiter arcens ab asseductione Beneficii per ipsum erecti, difficillimè, quinimò nullo pacto concessioni adhæsisset; Cum nihil magis Summo Pontifici cordi sit, quàm ut serventur leges à Fundatoribus præscriptæ, quibus nunquam, aut verò saltem ex iustis tantum causis derogari solet. Ex quibus omnibus cum aperta resultet iniu-

44.
iniustitia, & læsio rei iudicatæ hisce literis executionem
impertientis: Summo idcirco iure restitutio in integrum
adversus illam indulta fuit, ut docet *Alexan. 111. in cap.
Inter, de Sentent., & re judic. = Cum aliqua Causa appella-
tione remota committitur, & Sententia fertur iniqua, eam
evacuari oportet, nec ei debet dari, si iniquitatem contineat ma-
nifestam.*

Et ita &c. utraque &c.

ROMÆ, MDCCXLIX.
Ex Typographia Reverendæ Camera Apostolicæ.

Superiorum permissu.

inimicitia, & laquei, & indicia hinc illuc executionem
imperitiam; Summo indicio hinc restituo in integrum
adversus illam indolentiam, ut dicitur. Hinc. 17. in cap.
lauri, de dec. m. 1. & in indicio. = Cum aliquis Causa apud
hunc remota committitur, & deprehensa fuerit in eadem, tunc
reprehensio oportet, nec si debet fieri, & iniquitas censetur in
iustitia.

Et in de. utraque de.

ROMA, MDCCXIX.

Ex Typographia Reyer, ad Curiam Apostolicam.

2. primum fasciculus.

B 6008 5

